

Een kennismaking met de Brugse vrije stadsdichters

www.kantenstad.blogspot.be <http://petertheunynck.wordpress.com/> <http://www.ggf.be/poets/startpoets.htm> zie ook onderaan

Brugge, Albi. Unescogedicht 2013

Albi en Brugge, beide zijn door de Unesco erkend.
Stad in het zuiden met zijn bakstenen kathedraal,
zegeteken van genocide na het lijdensverhaal
van de bloedige Albigenzerkruistocht alomtrent.

Brugge en Albi, beide zijn door de Unesco erkend.
Stad in het noorden met zijn bakstenen kathedraal
Salvator, van alle kathedralen de zegepraal
tot wie de rijke en de arme zich heeft gewend.

Laat in het hoge noorden en het diepe zuiden
alom in hun brons de galmende klokken luiden.
Laat in het warme zuiden en het koude noorden
de landerijen weerklinken in hun akkoorden.

Albi en Brugge zijn beide door de Unesco erkend.
Noordelijke en zuidelijke stad van kathedralen
en romaneske, niet na te vertellen verhalen.
Laat uw klokken zomer galmen in alle talen.

Hedwig Speliers, vrije erestadsdichter Brugge

Die nacht ontmoet ik nog mijn neef
in de tiende geestenstad.

Walmen kransen om zijn hoofd.
Ik eet met een getand verdriet.

We hinken over daken,
in zijn blik lees ik de narwal.

Hij heft
tot ver boven het hoofd.
Glas versplintert de stad.

Dan, in de zaal
klinkt meer dan een ritme.

Dan, zijn armen geschubd,
zijn ogen gespleten. Dan,

de stad splijt,
de maan als een gloed, dan,
brandende scherven schieten, dan,

de stad is als een blokkendoos,
het land is als een water.
Werkelijk wonen kan ik niet.

*

Die nacht liep hij nog naast mij
in de tiende geestenstad.

Hij kon licht en donker lezen,
maar dat ging verre van perfect.

Ik zag twee doden op de terugweg,
met maskers, nat als wassen poppen.
Hun gezichten spraken wezenloos.

Er was nergens een spoor van bloed.

In de verte schoten blokken,
stapelden stenen de aarde.

Ik voelde een hand op mijn arm,
zag wilde planten schieten.
Ik dronk, zag een dode man huilen.

*

Ik ontmoet mijn overleden neef.
Door het water zwemt hij op mij af.

Als een zegen legt hij zijn hand.
Hij weet niet meer dat ik daar sta,

het wit van zijn ogen, zijn schrale huid,
mijn bebloede mond een bit.

De adem die van wolken was,
zet zijn haar in pegels.

We wandelen naar een andere kant
en dragen onszelf als een masker.

*

Ik zeg dat hij gestorven is.
Hij kijkt, en antwoordt niet.

*

Die avond ontmoet ik mijn neef.

Ik ben een dier.
Ik heb niet het gevoel
dat dit mij opvreet.

Goede katten
sluipen naar gaten
in het gras.

Mijn koord is slap,
ik draag het hoofd van een vis.

*

's Ochtends ontmoet ik mijn minnaar
in de elfde geestenstad.

Zijn handen zijn takken,
zijn huid is schors,
zijn handen waren takken.

Ik keek in zijn generfd gezicht
en voelde slecht rondom.

Zijn handen waren takken,
takken werden draden,
ik dacht aan een bloem in zijn stem.

*

Toen ik hem terug zag,
was hij veranderd
in een pop van licht.

Er stond een pijl boven zijn hoofd.
Wij naderden geluidloos vuurwerk.

Sommigen waren beschadigd,
werden door mossen en kruid bedekt.

*

Het water was dik van het zout.
Er waren geen tekenen
dat het mis zou gaan.

*

Toen ontmoette ik mijzelf

in de laatste geestenstad.

Steden kon ik niet tellen.

Ik had een redelijk matte huid
en redelijk natte haren.
Ik wist dat ik niet kon bestaan.

Lies Van Gasse (met dank aan het Liegend Konijn)

HAIG

De oorlog liep vast.
Het front werd een lint,
een doolhof van blaffende gangen.

Een monster dat dag en nacht
mollen en merels,
mannen en paarden opvrat.

Honderdjarige reuzen vielen als vliegen
in de omringende wouden. Bijlen
beten gedurig, gulzig als bajonetten.

Bos na bos sneuvelde op de velden
van eer. Palen en vlonders, stutten
en balken had men van doen

voor bunkers en tunnels,
barakken en kisten.
Ze gaven geen kik. Gingen in stilte.

Geen grafsteen die hen gedenkt,
geen standbeeld prijst hun verdienste.
Wie bliksemt Haig van zijn paard in Montreuil?

Peter Theunynck

Roodborstvleugels (voor Breyten Breytenbach)

Alles staat getekend als een roos in uw hand,
een kloppende ader op uw lemen ziel,

al van in de voortijd, toen de mens
de gestreepte vacht verloor
en in kleuren werd opgedeeld.

Goedemorgen, vreemdeling, stap
in een gedicht waar de dichter zwemt.

Gespreid strekt hij zijn rosse vleugels
als een klamme duif, een koekoekslief

en schildert met de ogen dicht
een vogel, op en onder
als een valse zon, een sas
voor elk van dit soort gedachten,

Hij vangt als doorschijnende tralies
een lichaam dat zich insluit,
vlerken waarmee men niet vliegt.

Men schiet geen rode boodschap.
Men slaat geen witte terrorist

en zo, sprekend in getijden,
dromend van takjes, van
monden vol modder,
het hart als een nest,

schraapt hij op de bodem naar waarheid,
maakt hij een kaart van hun vleugels,
zich klevend aan bewegende ankers.

Elk gedicht is een sluis,
daarom zing ik op afstand,
oceanen ver.

Voor uw ritme is elk woord te lang.

Lies Van Gasse (met dank aan de Poëziekrant)

Vladslo

De beeldengroep "Treurend Ouderpaar" is ontworpen door de Duitse beeldhouwster Käthe Kollwitz. Käthe Schmidt, geboren in 1867 in Königsberg, was gehuwd met dokter Karl Kollwitz en samen hadden ze 2 zonen: Hans en Peter. Käthe Kollwitz zou uitgroeien tot één van de belangrijkste sociale kunstenaars van de 20ste eeuw. Haar jongste zoon Peter, die bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog vrijwillig dienst had genomen, was in de nacht van 23 op 24 oktober 1914 ter hoogte van Esen gestorven. Hij werd door zijn kameraden begraven op het Roggeveld. Pas een maand later hadden Karl en Käthe de dood van hun zoon vernomen. Käthe vatte reeds in december 1914 het plan op om een herdenkingsmonument voor haar zoon te maken. Het kostte haar vele jaren vooraleer ze uiteindelijk "Die Eltern" ontworpen had. Ze wou via haar kunstwerk niet alleen haar eigen verdriet ventileren, maar ze wenste te spreken uit naam van alle ouders, wiens zonen omgekomen waren.

Dit gaat over verdriet,
maar ik zeg het anders,

als een snelle, veelvoetige wind,
koud over lanen,
als een haastige, zinloze gedachte.

Dit gaat over pijn, maar het klinkt als
gefladder van bladeren,

gewicht waardoor men een buiging maakt,
de handen strak voor het gezicht.

Door het vallen van zon
moest ik mij onverwachts herschikken.
Door mijn middagen gaapt nu een dal.

In je slaap leg ik takjes naast je gezicht,
gevonden keien, schelpen, mos.

Je ledematen liggen als zacht koraal op de oever,
je brieven herlees ik als een sleepnet

tenzij, als ik een rif leg
tussen mijn beide handen

en schaaf, maar dan zwart,
tot lijnen van kool ontstaan.

Over veel meer gaat dit niet.

Wit huilt de wandelaar,
een lijster schudt zijn veren.
De vogel buigt en bidt.

Lies Van Gasse (Nav. de inwandeling schreef de vrije Brugse stadsdichteres Lies Van Gasse
vredesgedicht bij het treurende ouderpaar <http://kantenstad.blogspot.be/2014/10/vladslo.html>
vredesbospad op <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Praatbos.aspx>)

(de mensen horen haar in dezelfde tuin) HOMINES EAM AUDIUNT IN EODEM HORTO
Van zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos www.poeziebos.be
<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> U kan
dagelijks wandelen op deze rust- en stilteplek waar de muzes wonen en U ademruimte schenken
<http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-participatiewijzer-voor-brugge-2013>

Meer muzes ?

<http://petertheunynck.wordpress.com/2014/03/27/interview-met-lies-van-gasse/>
<http://petertheunynck.wordpress.com/stadsgedichten-voor-brugge/>
<http://www.poeziebos.be/Home/StadsgedichtenvoorBrugge.aspx>

(gedichten stadsdichteres lies)

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.kantenstad.blogspot.be
<http://petertheunynck.wordpress.com/2014/06/24/city-poems-for-bruges/>

Sound ?

1) <https://soundcloud.com/petertheunynck/lies-van-gasse>

Beluister hier Lies Van Gasse & Peter Theunynck, vrije Brugse stadsdichters 2013-2014 powered by www.poeziebos.be www.brugseboekhandel.be www.dereyghere.be www.decontrabas.com

2) Beluister Brugs erestadsdichter Hedwig Speliers op <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=35901> bij de presentatie van dichtbundel ' De stem van de stad ' te koop on line & in de boekhandel. Ook te downloaden op www.poeziebos.be Beluister voorganger Hedwig Speliers oud-stadsdichter Brugge Anthonis de Roovere <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=32107>

Wandelen ?

Brugge :

Van zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> U kan dagelijks wandelen op deze rust- en stilteplek waar de muzes wonen en U ademruimte schenken en een 20-tal gedichten. Bezoek de derde editie van het Hugo Clauspad in het Brugse Lappersfort Poëziebos. Minnaars van bomen en gedichten vinden er prachtige poëzie van talrijke levende, maar ook van enkele dode dichters. Guido Gezelle, Jotie T'Hooft en Herman de Coninck blijven leven tussen de bomen van het Lappersfortbos. Maar ook Joyce Kilmer (USA, 6 December 1886 – Battle of the Marne, 30 July 1918). De levende dichters worden aangevoerd door de vrije stadsdichters van Brugge : Hedwig Speliers, Peter Theunynck en Lies Van Gasse. Hun verzen zijn omringd door die van Johanna Kruit, Peter Holvoet-Hanssen, Hilde Keteleer, Annemarie Estor, Staf De Wilde, Paul Saccasyn, Marcus Cumberlege, Willy Spillebeen en Bart Moeyaert. Met dank aan www.poeziebos.be

Vladslo :

Minnaars van bomen en vredesgedichten vinden er prachtige poëzie van 9 levende, maar ook één dode dichter. Wijlen Mark Braet blijft zingen tussen de bomen van het Praatbos. De levende dichters worden aangevoerd door de vrije stadsdichters van Brugge : Hedwig Speliers, Peter Theunynck en Lies Van Gasse. Hun verzen zijn omringd door die van Frederik Lucien De Laere, Staf De Wilde, Joris Denoo, Linda Van Mieghem, Hilde Keteleer en Johan De Boose. Vredesbosgedichten-pad op <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Praatbos.aspx>

Zo zijn er van zonsopgang tot zonsondergang 2 gedichtenpaden in de West-Vlaamse bossen. Wij hopen dat ze een rust- en stilteplek mogen zijn voor de queeste naar vrede in een wereld in oorlog.

Lappersfortbos : afscheid nemen van onze vrije Brugse stadsdichteres ?

Poëzieweek : **zondag 25 januari 2015** om 14u30. Met Lies Van Gasse & boswachter Koen. Meer info 050/390957 Plaats van verzamelen : Lappersfortbos, ANB-bord hoek Ten Briele/Vaartdijkstraat, 8200 Brugge. Toegang gratis. Meer info bij de muzes of op www.poeziebos.be (bij regen paraplu & laarzen) <http://www.poezieweek.com/> (dan maken de muzes ook bekend wie de vierde Brugse vrije stadsdichter wordt)